

POSICIONAMENT DE LA INTERSINDICAL-CSC DAVANT L'APROVACIÓ DE LA "LEY ORGÁNICA DE MODIFICACIÓN DE LA LEY ORGÁNICA DE EDUCACIÓN"

En primer lloc hem de recordar que les úniques lleis educatives que poden respondre a les necessitats i desitjos de les classes populars catalanes són les que emanin de la sobirania del nostre país i és en aquest marc que cal una llei republicana que superi l'actual Llei d'Educació de Catalunya, la qual encara respon als models heretats d'ensenyament i que no ens permet avançar cap a una xarxa escolar única, pública, democràtica, laica, inclusiva, feminista i no segregadora.

Dissortadament, mentre el nostre poble segueixi sense ser sobirà, les lleis de l'Estat condicionaran el nostre sistema educatiu i en aquest sentit volem fer les següents consideracions:

1. És inacceptable cap model educatiu que no defineixi el català i l'aranès com a llengües vehiculars a l'ensenyament i que no en garanteixi el seu aprenentatge efectiu bo i blindant la immersió lingüística com a criteri, sense que la introducció d'altres llengües estrangeres o comunitàries a l'ensenyament posi en perill aquesta posició.
2. No és acceptable que l'Estat determini una part majoritària del currículum (55%) i que s'arrogui competències exclusives en titulacions, homologacions i Alta Inspecció. Les decisions educatives de l'Estat haurien de ser subsidiàries de l'ordenació educativa catalana.
3. El nostre compromís en la lluita contra la segregació i l'exclusió escolar fa que no puguem donar suport a cap proposta educativa que no avanci explícitament cap a la construcció d'una xarxa única, pública, suficient i efectivament gratuïta, amb una estratègia definida de creació de nous centres públics i d'integració dels concertats i que suspengui immediatament el finançament d'aquells centres que separin per gènere o que discriminin amb qualsevol altre pretext.
4. Mentre no es materialitzi la xarxa única cal que es garanteixi un procés d'escolarització transparent, supervisat públicament, amb mesures concretes contra la segregació i amb una oferta suficient per atendre equilibradament les necessitats de la matrícula viva.
5. Per la mateixa raó entenem que cal l'abolició de les proves externes que no fan sinó naturalitzar els processos d'estigmatització, segregació i exclusió social bo i disfressant-los de diferències de talent individual. L'avaluació en els centres docents ha de tenir com a objectiu millorar el suport educatiu de l'alumnat perquè pugui assolir les seves màximes potencialitats i s'ha de basar en el context concret de cada comunitat educativa.
6. La gratuïtat efectiva de l'ensenyament públic dels 0 als 18 anys és un criteri inexcusable per qualsevol model educatiu que vulgui ser realment equitatiu i no discriminatori. En aquest sentit cal un pla explícit de cobertura de totes aquestes despeses que ara assumeixen les famílies (material i llibres, sortides, menjador, transports).
7. La provisió pública (no externalitzada) i gratuïta de la primera etapa d'Educació Infantil és un altre criteri inexcusable per a qualsevol sistema educatiu militant contra la desigualtat i l'exclusió social i s'ha de materialitzar en mesures concretes que assegurin el finançament d'aquesta oferta.
8. La inclusió de tot l'alumnat i l'atenció efectiva de les seves necessitats de suport específiques només és real si es materialitza un pla concret de formació del col·lectiu docent i de dotació estable (no esporàdica) dels recursos personals (docents i professionals especialitzats) i materials (recursos, adaptació d'instal·lacions,..), temporalitzat i basat en criteris transparents, públics i objectivables.

9. Només podem acceptar una Formació Professional ben planificada ajustada a les necessitats de l'entorn socio-econòmic, ben dotada de recursos, que apoderi els seus alumnes per a l'entorn professional i que no sigui un subterfugi per a l'explotació de l'alumnat com a mà d'obra barata. Cal que totes les competències en aquest àmbit siguin de l'administració catalana.
10. Un sistema educatiu com el que el nostre país es mereix ha de basar-se en la dotació suficient de recursos (un mínim del 7% del PIB), també personals i en unes condicions de treball dignes per a les treballadores (docents o no) de l'ensenyament. Una de les primeres exigències és anar cap al cos únic de docents, (perquè l'especialització professional no ha de ser excusa per a la discriminació laboral) i amb unes remuneracions dignes. Cal que els seus horaris permetin la conciliació de la vida laboral i familiar, i que el temps de treball tingui en compte totes les tasques reals i per tant redueixi el temps de docència i en descompti quan s'escaigui les tasques específiques (coordinació de projectes, tutorització de docents en pràctiques,...).
11. No podem acceptar un model educatiu que permeti un nivell tan alt de precarització dels treballadors de l'ensenyament (docents o no) com l'actual (fins al 40%). Calen mesures explícites i temporalitzades a curt termini per estabilitzar les plantilles i reduir la precarietat (per sota del 8%) fins i tot arbitrants procediments extraordinaris que, amb garanties de transparència i equitat facilitin l'accés a la funció pública que el sistema actual d'oposicions impedeix.
12. L'altre element central en un sistema educatiu a l'alçada de les necessitats de les nostres classes populars és el govern democràtic de les institucions educatives. El paper del sistema educatiu no és el de ser corretja de transmissió de les administracions corresponents sinó d'un espai on es forma la futura ciutadania, per tant cal que les direccions dels centres s'escullin per les pròpies comunitats educatives i no per l'administració per tal de respondre amb més efectivitat a les necessitats de l'entorn, i l'administració només té la funció de garantir la transparència i equitat dels processos. També calen límits explícits a les direccions dels centres per garantir el respecte escrupulós dels drets laborals i generals del personal (docent o no) dels centres i serveis i no deixar espais a l'arbitrarietat.
13. Rebutgem la imposició de la religió a l'ensenyament públic, és una rèmora de la mal anomenada transició amb la qual cal acabar. Entenem que les diverses creences han de romandre en l'àmbit privat i no han de tenir incidència en l'àmbit curricular i per tant se n'ha d'excloure de forma explícita.

Països Catalans, maig de 2020

Intersindical-CSC
Sectorial d'Educació